

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM
TỔNG GIÁO PHẬN GALVESTON-HOUSTON
 VIETNAMESE CATHOLICS OF THE ARCHDIOCESE OF GALVESTON-HOUSTON

DŨNG LẠC

1701 San Jacinto Street - Houston, Texas 77002
 www.cgvnhouston.org

Tổng Giám Mục: Hồng Y Daniel DiNardo
Giám Mục Phụ Tá: GM. George A. Sheltz

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu
 Đại Diện Đức Tổng Giám Mục
 Chủ Tịch Cộng Đồng Công Giáo VN
 281-495-8133

Hội Đồng Giáo Dân, TGP Galveston-Houston
 Chủ Tịch: Ô. Phêrô Vũ Đức Phú
 Giáo Xứ Đức Mẹ Lộ Đức
 281-777-2229
 Phó CT Nội Vụ: Ô. Phêrô Nguyễn Tài (GXĐMLV)
 281-932-4655
 Phó CT Ngoại Vụ: Phêrô Võ Tiến Đạt (GXNLNT)
 281-827-9571
 Tổng Thư Ký: Giuse Nguyễn Văn Hùng (CBSJ)
 832-403-7871
 Thành viên: CT HĐMV các giáo xứ và cộng đoàn

Thánh lễ cuối tuần

GX. CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM
 TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 8:30; 10:30 am; 6:00 pm
 Lm. Giuse Vũ Thành
 Pt. Giuse Nguyễn Phẩm
 Pt. Giuse Lê Văn Rõ
 10610 Kingspoint Rd. - Houston, TX 77075
 713-941-0521

GX. ĐỨC KITÔ NGÔI LỜI NHẬP THỂ
 TB: 6:00 pm - CN: 7:00 am; 9:00 am; 11:00 am;
 2:30 pm; 7:00 pm
 Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu
 Lm. Giuse Bùi Phương Tiến
 Pt. Giuse Nguyễn Sĩ Bạch
 Pt. Phêrô Nguyễn Cường
 8503 S. Kirkwood Rd. - Houston, TX 77099
 281-495-8133

GIÁO XỨ ĐỨC ME LA VANG
 TB: 6:00 pm - CN: 7:30; 9:15; 11:00 am; 6:00 pm
 Lm. Thomas Trần Thiên Ân, OP.
 Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.
 Lm. Phêrô Phạm Duy Khánh, OP.
 Pt. Micae Nguyễn Kim Khánh
 12320 Old Foltin Rd. - Houston, TX 77086
 281-999-1672

GIÁO XỨ ĐỨC ME LÔ ĐỨC
 TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 9:00; 11:00; 1:15; 6:00
 Lm. Anthony Đình Minh Tiên, OP.
 Lm. Giuse Maria Đỗ Cao Nhân, OP.
 Pt. Giuse Đỗ Nguyễn Chương
 6550 Fairbanks N. Houston, Houston, TX 77040
 713-939-1906

CỘNG ĐOÀN THÁNH TÂM
 TB: 7:00 pm - CN: 1:00
 Lm. An Phong Sô Trần Đạt Nhân
 1701 San Jacinto St. - Houston, TX 77002
 713-659-1561 ext. 135

CỘNG ĐOÀN HOLY ROSARY
 CN: 3:15; 6:30
 Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
 3617 Milam St. - Houston, TX 77002
 713-518-2319

Chúa Nhật XIII Thường niên, Năm B, Ngày 01-07-2018
Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô 5: 21-43

SUY NIỆM LỜI CHÚA

CẢM NGHIỆM VỀ CHÚA

Hai người hưởng phép lạ hôm nay đều được đụng chạm đến Chúa. **Người đàn bà bị bệnh băng huyết** lén lút sờ vào gấu áo Người. Vừa đụng chạm vào áo Người, lập tức bà thấy có biến chuyên: bệnh tật bao năm hành hạ bà, làm cho bà tổn biết bao công sức tiền của chạy chữa tưởng như vô vọng, nay bỗng tiêu tan trong phút chốc.

Em bé không đụng chạm đến Chúa vì em đã chết. Nhưng chính Chúa đụng chạm đến em. Chúa cầm tay dắt em chỗi dậy. Cuộc tiếp xúc với Chúa đã gây nên những biến đổi mãnh liệt nơi thân xác. Căn bệnh bị xua trừ. Thân xác khỏe mạnh lại. Người phụ nữ được sinh hoạt bình thường với xã hội. Thân chết bị trục xuất. Sự sống trở lại. Em bé được giải thoát khỏi thế giới tử thần, trở về với thế giới sự sống.

Nhưng những **biến đổi trong tâm hồn** còn mãnh liệt hơn. Khi Đức Giêsu gọi người phụ nữ đến để khen ngợi và khích lệ chị, tâm hồn chị hẳn phải rộn ràng hạnh phúc. Với thái độ khoan dung nhân hậu, Đức Giêsu đã biến đổi sâu xa tâm hồn chị. Từ mặc cảm là người ô uế, bị xã hội khai trừ, chị thấy mình được đối xử một cách trân trọng. Từ thân phận một người lén lút như kẻ ăn trộm phép lạ, chị trở thành người được Đức Giêsu công khai khen ngợi. Từ một người xa lạ, chị trở thành người thân thiết của Đức Giêsu. Chắc chắn, chị sẽ chẳng bao giờ quên được những lời nói và thái độ của Đức Giêsu. Những lời nói, những thái độ ấy đã đem lại cho chị niềm tin, niềm bình an và lòng tự tin. Còn em bé, khi trở lại sự sống, người đầu tiên mà em nhìn thấy là Đức Giêsu. Hơi ấm đầu tiên em cảm nhận được từ bàn tay Người đã làm em thấy yên tâm. Ánh mắt hiền từ của Người cho em niềm tin yêu phó thác. Và thái độ của Người thật như một người cha hiền. Việc đầu tiên Người bảo mọi người là cho em bé ăn. Thật là một sự quan tâm ân cần. Ôn lớn nhất Người ban là trả lại sự sống cho em bé. Em đã được cứu thoát khỏi bàn tay tử thần. Nhưng chính ánh mắt, cử chỉ và lời nói đầy tình yêu thương đã ghi khắc trong tâm hồn em bé một hình ảnh rất đẹp và rất sâu đậm về Người. Trọn đời em sẽ ghi nhớ mãi hình ảnh Người. Trọn đời em sẽ biết ơn Người. Trọn đời em sẽ sống xứng đáng với tình yêu thương mà em đã cảm nhận được.

Người phụ nữ và em bé đã được Đức Giêsu thương yêu vì họ đã có những phẩm chất đáng quý.

Phẩm chất thứ nhất mà họ có, đó là đức tin mạnh mẽ. Ông Trưởng Hội Đường tin tưởng mãnh liệt nên đã đến tìm Đức Giêsu. Hội đường Do Thái vốn không ủng hộ Đức Giêsu, trái lại còn chống đối và tìm cách giết Người. Thế mà ông Trưởng Hội Đường này vẫn đến cầu cứu Người, chứng tỏ lòng tin của ông mãnh liệt biết bao. Chính Đức Giêsu đã bảo ông: “Chỉ cần tin thôi!”. Còn người phụ nữ tuy sợ hãi không dám nói với Người, nhưng với lòng tin tưởng mãnh liệt đã sờ vào gấu áo Người. Đức Giêsu đã khen ngợi đức tin của họ: “Lòng tin của con đã chữa con”. Đức tin mãnh liệt như thế đã xứng đáng được Chúa thương công.

Phẩm chất thứ hai mà họ có, đó là đức khiêm nhường thẳm sâu. Sự khiêm nhường được biểu lộ không những qua sự nhận biết thân phận thiếu thốn, bất lực của bản thân, mà còn diễn tả qua thái độ bên ngoài. “Vừa thấy Đức Giêsu, ông sụp lạy dưới chân Người”. Sau khi bị phát giác, người phụ nữ cũng đến phủ phục dưới chân Người và tỏ bày tất cả mọi sự. Chính thái độ khiêm nhường ấy đã được Chúa thương.

Hàng ngày có nhiều lần ta đụng chạm đến Chúa hoặc Chúa đụng chạm đến ta. Ta **đụng chạm**

CÔNG ĐOÀN ST. CHRISTOPHER

CN: 4:30

Lm. Giuse Lê Thu
8150 Park Place – Houston, TX 77017
713-645-6614

CD. ST. JUSTIN TỬ ĐẠO

CN: 12:00

Lm. Phêrô Nguyễn Hữu Thăng
Pt. Giuse Trần Văn Nhật
13350 Ashford Point Dr. Houston, TX 77082
281-556-5116

CÔNG ĐOÀN FATIMA

CN: 9:00

Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.
1003 Gulf Bank-Houston, TX 77037
713-732-0132

Giáo xứ Mỹ có thánh lễ Việt ngữ cuối tuần

TB: 8:00 pm

St. Elizabeth Ann Seton
6646 Addicks Satsuma Rd. Houston, TX 77084
281-463-7878

TB: 7:00 pm

St. Francis de Sales
8200 Roos Rd. Houston, TX 77036
713-774-7475

LIÊN ĐOÀN THIẾU NHI THÁNH THỂ

Tổng Tuyên Ủy: Lm. Giuse Lê Thu
Trưởng Phêrô Võ Khanh Tony (GX/CTTĐVN)
832-455-5961

LIÊN HỘI CÁC BÀ ME CÔNG GIÁO

Tổng Linh Hướng: Lm. Giuse Bùi Phương Tiến
Lucia Nguyễn Ngọc Thủy
281-948-2757

LIÊN ĐOÀN LIÊN MINH THÁNH TÂM

Tổng Linh Hướng: Lm. Giuse Vũ Thành
Ông Trần Duy Lang (Giáo Xứ CTTĐ) 832-465-5418

LIÊN ĐOÀN TÔNG ĐỒ FATIMA

Tổng Linh Hướng: Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng
713-518-2319
Ông Phêrô M. Nguyễn Văn Triệu (Gx. CTTĐ)
281-484-3157

ĐẠO BINH ĐỨC ME (LEGIO MARIE)

Tổng Linh Hướng: Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng
Trưởng Curia Giuse Nguyễn Ngọc Thiên
832-433-2198

PHONG TRÀO CURSILLO

Tổng Linh Hướng:
Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM.
Trưởng Lãnh Đạo: Maria Nguyễn Thu Trang
713-303-7982

LH. ĐOÀN DÒNG BA ĐA MINH

Tổng Linh Hướng: Lm. Đinh Minh Tiên, OP
Ông Cao Văn Thuận (Giáo Xứ Lộ Đức)
281-859-8268

TUYÊN UỶ NHÀ THƯƠNG

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng
713-757-1000 ext. 1624

PHÁT THANH TIN YÊU

Tuyên Ủy: Lm. Gioan Trần Đình Khả
10135 West Rd.
Houston, TX 77064
281-955-7328

Website Cộng Đồng Công Giáo VN - Houston

www.cgvnhouston.org

Phụ Trách: Pt. Giuse Trần Văn Nhật
nth@nguoinhuvu.org
713-870-8955

đến Chúa trong khi đọc Sách Thánh. Ta đụng chạm đến Chúa khi ta rước Mình Thánh Chúa. Ta đụng chạm tới Chúa khi ta lãnh nhận các Bí Tích. Ta đụng chạm đến Chúa khi ta tiếp xúc với tha nhân, đặc biệt những anh em bệnh tật, nghèo túng, bị bỏ rơi. Nhưng những đụng chạm ấy dường như chẳng để lại dấu ấn nào trong ta. Điển hình là khi ta rước Mình Thánh Chúa. Ta trực tiếp đụng đến Chúa. Thế nhưng vì ta đã đụng đến Chúa cách hời hợt, máy móc, theo thói quen, thiếu lòng tin, thiếu tình yêu, nên đời sống ta chưa biến đổi. Hôm nay, ta hãy noi gương ông Trưởng Hội Đường và người phụ nữ bị bệnh băng huyết, đến với Chúa bằng một đức tin mãnh liệt và bằng sự khiêm nhường thăm sâu. Với đức tin và sự khiêm nhường, ta sẽ cảm nghiệm được Chúa. Chỉ cần một lần nếm cảm được tình yêu Chúa, được thấy ánh mắt nhân từ của Chúa, được lắng nghe những lời êm dịu, khích lệ của Chúa, ta sẽ chẳng còn muốn làm gì khác hơn là đền đáp tình yêu thương của Chúa.

Lạy Chúa, xin hãy ban cho con một đức tin mạnh mẽ và một lòng khiêm nhường thăm sâu. Amen.

+Tgm. Giuse Ngô Quang Kiệt

HIỆU QUẢ CỦA LÒNG TIN

Tác giả Mác-cô đã lồng ghép hai sự kiện vào với nhau. Cả hai đều nhằm kể về những phép lạ Đức Giêsu đã làm. Một phép lạ để chữa người đàn bà bệnh tật lâu năm và phép lạ kia làm cho em bé đã chết được sống lại.

Hai người được lãnh nhận ơn ban qua phép lạ có hai thể loại đức tin khác nhau. Người phụ nữ có đức tin âm thầm; viên cai quản Hội Đường lại có đức tin được công khai tuyên xưng mạnh mẽ. Người phụ nữ chỉ mong sao chạm được vào áo Chúa; viên cai quản Hội đường lại sắp mình nài nỉ van xin.

Cả hai hình thức đức tin đều xuất phát từ lòng xác tín và cậy trông. Hai người đều tin chắc chắn rằng Đức Giêsu có thể làm được điều họ đang kêu xin. Tuy vậy, xem ra sự xác tín của người phụ nữ có vẻ mạnh mẽ hơn. Bà không dám được Chúa biết đến hay can thiệp. Bà chỉ cần chạm vào áo Người. Trong khi đó, viên cai quản Hội Đường, khi thấy con mình đã chết, đã bị dao động bản khoăn. Trong cả hai trường hợp, Đức Giêsu đều nhắc đến “đức tin”. Nếu Người ngó lơ với người phụ nữ để khen đức tin của bà, thì với viên cai quản Hội Đường, Người lại mời gọi ông hãy vững tin. Người hiểu tâm trạng của ông khi nghe tin con mình đã chết.

Dù với hình thức nào chẳng nữa, đức tin luôn luôn là điều kiện để được lĩnh nhận ơn Chúa. Nếu có đức tin, thì ngay cả sự chết cũng không còn là một điều đáng sợ. Ý tưởng “sự chết – sự sống” được nhấn mạnh trong Phụng Vụ Lời Chúa hôm nay. Thiên Chúa làm chủ sự sống. Ngài là Đấng tạo dựng sự sống. Sự sống đến từ Thiên Chúa. Sự chết do ma quỷ đem lại. Như thế, đức tin đem lại sự sống và khước từ niềm tin là nguyên nhân sự chết. Khi mời gọi các tín hữu hãy củng cố đức tin vào quyền năng Thiên Chúa, Phụng Vụ hôm nay cũng nhắc nhở chúng ta về tình thương bao la của Ngài. Quả thật, “*Thiên Chúa không làm ra cái chết, Ngài chẳng vui gì khi sinh mạng tiêu vong*” (Bài đọc 1: Kn 1, 13-15; 2, 23-25). Ngài không bao giờ là tác giả của điều ác, vì bản chất của Ngài là tốt lành và thánh thiện.

Vì con người được tạo dựng “theo hình ảnh của Thiên Chúa” (x. St 1,27), mỗi tín hữu có sứ mạng làm cho sự tốt lành của Chúa lan tỏa nơi lòng cuộc đời. Nếu hôm nay,

Ban Điều Hành Bản Tin Dừng Lạc

Ô. Nguyễn Văn Mẫu	713-231-6242	- mauvnguyen@yahoo.com
Ô. Nguyễn Đức Chính	713-269-0554	- chinhandhuong@gmail.com
Ô. Nguyễn Văn Thắng	832-661-3076	- thangnguyen031464@gmail.com
Ch. Hiền Lê	281-495-8133	- dunglacad@gmail.com

Muốn nhận Bản Tin Dừng Lạc qua email xin gửi điện thư yêu cầu về:
mauvnguyen@yahoo.com hay BTDL_Gal_Houston-subscribe@yahoogroups.com

Chương Trình Phát Thanh Tin Yêu: Saigon-Houston làn sóng 900 AM
từ 4:00 đến 4:45 chiều Chúa Nhật

Phụ Trách

AC. Trần Tú - Mai Dung	281-467-5223	- Traneight1117@sbcglobal.net
AC. Nguyễn Lập - Huệ	281-253-9761	- lap.nguyen@yahoo.com
A. Đỗ Minh Tân	281-736-7970	- tanm1000@gmail.com
AC. Nguyễn Lương - Anna Phương	832-816-3402	- lnguyen999@yahoo.com

Văn Phòng Ôn Gọi Linh Mục và Tu Sĩ
713-652-8239

Đại Chung Viện St. Mary
713-686-4345

MUC VỤ GIỚI TRẺ
Lm. JBA Trần S. Steven, CSSR
713-433-9836
Lm. Nguyễn Cao Trường Sơn
832-788-1636

MUC VỤ GIA ĐÌNH
Lm. Giuse Châu Xuân Báu, CSSR
713-681-5144 ext. 107

ỦY BAN PHỤNG VỤ
Lm. Gioan Hoàng Đạt
713-652-8239

ỦY BAN THÁNH NHẠC
Lm. Christopher Nguyễn Cường
281-356-2000

ỦY BAN GIÁO LÝ
Lm. Đinh Minh Tiên, OP
713-732-0132

ỦY BAN CÔNG LÝ - HÒA BÌNH - LIÊN TÔN

Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM
281-575-7246
Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
713-529-4854

DÒNG CHÚA CỨU THẾ
3417 W. Little York Road
Houston, TX 77091
713-681-5144

DÒNG NỮ ĐA MINH
5250 Gasmer Drive
Houston, Texas 77035
713-723-8250

TUXÁ THÁNH ĐA MINH
12314 Old Foltin Road
Houston, TX 77086
281-999-4928

DÒNG NỮ LA SAN
14562 Cypress N. Houston
Cypress, TX 77429
281-894-7756

DÒNG MẸN THÁNH GIÁ
8138 Lynn St.
Houston, TX 77017
713-643-3694

DÒNG CHÚA THÁNH THẦN
4410 Yoakum Blvd.
Houston, TX 77006
713-529-0405

TU HỘI TÂN HIẾN
20303 Kermier Road
Waller, TX 77484-8743
832-923-7784

**TU HỘI GIA ĐÌNH
ME MARIA THẨM VIẾNG**
11663 Quinn Ridge Way
Houston, TX 77038
713-518-2977

Đức Giêsu không hiện diện hữu hình bằng xương bằng thịt để chữa lành những bệnh nhân, thì Người lại đang mượn cánh tay và tâm lòng của chúng ta để đem tình thương đến cho người bất hạnh, đem niềm vui cho người sầu khổ và

đem tự do cho người bị giam cầm. Thánh Phaolô đã khuyên các tín hữu thành Côrinthô hãy quảng đại trong cuộc lạc quyền giúp người nghèo. Theo vị Tông đồ dân ngoại, Đức Giêsu là gương mẫu cho chúng ta về lòng quảng đại, vì Người là Đấng "vốn giàu sang phú quý, nhưng đã tự ý trở nên nghèo khổ vì anh em, để lấy cái nghèo của mình mà làm cho anh em được giàu có" (Bài đọc II: 2Cr 8, 7. 9. 13-15). Mọi sự chúng ta có đều do Chúa ban. Hơn nữa, chúng ta giàu có là do Chúa đã trở nên nghèo vì chúng ta. Chính vì thế, san sẻ cho tha nhân là chúng ta làm cho hình ảnh Chúa trở nên rạng ngời nơi cuộc đời này. Sự sẻ chia không làm cho chúng ta nghèo đi, nhưng trái lại, giúp cho chúng ta trở nên phú quý hơn trong cuộc sống. Người đàn bà bị bệnh đã mười hai năm được Chúa chữa lành. Bé gái con ông trưởng hội đường đã chết được Chúa cho sống lại... Biết bao điều kỳ diệu hôm nay

giữa đại dương. Xung quanh chúng ta, mỗi ngày có biết bao điều xảy đến, như sự chết, tai nạn, bệnh tật. Trước những "vấn nạn" này về cuộc sống, nhiều người đã bị dao động đức tin vào một Thiên Chúa tốt lành và yêu thương. Lời Chúa giúp chúng ta xác tín: Ngài không bao giờ là nguyên nhân của sự dữ. Giữa thử thách đau thương, Thiên Chúa luôn nâng đỡ và thêm sức cho chúng ta. Nếu biết cậy dựa vào Ngài, chúng ta sẽ có đủ nghị lực vượt lên và tìm được niềm vui giữa những khó khăn trắc trở trên đường đời. Chesterton, văn sĩ, thần học gia và triết gia người Anh (1874-1936) đã viết: "Hãy cầu nguyện như thể mọi sự đều tùy thuộc vào Thiên Chúa. Hãy hành động như thể mọi sự đều tùy thuộc vào chúng ta". Quả vậy, khi quyền năng của Thiên Chúa và nghị lực của con người gặp gỡ nhau, thì những điều kỳ diệu sẽ xảy đến trong cuộc đời.

+Gm. Giuse Vũ Văn Thiên

GIOAN TÂY GIẢ, LỜI CHỨNG DUY NHẤT CHO CHÚA GIÊSU

Trong Giáo Hội, ngày lễ kính một vị Thánh là ngày từ trần của vị ấy, quen gọi là "sinh nhật trên Trời" của người, ngày người sinh ra trên Trời. Duy chỉ có Thánh Gioan Tây Giả là được kính mừng cả trong ngày Người sinh ra lẫn trong ngày Người tạ thế. Tưởng không có gì lạ. Tất cả cuộc đời của Thánh nhân từ lúc sinh ra, và ngay cả trước lúc sinh ra, chỉ là một lời chứng duy nhất cho Chúa Giêsu.

Con người của một sứ mạng

Có những người cho rằng người ta sinh ra ở đời là "bị vắt vào đó", một cách tình cờ, vu vơ, vô nghĩa. Thông thường hơn, người ta nói mỗi người có một định mệnh. Trước định mệnh ấy con người đành bó tay chịu đựng, không cách nào thoát ra được. Người Công Giáo thì tin rằng mỗi người sinh ra là do ý muốn đầy yêu thương của Thiên Chúa, rằng không phải một sức mạnh mù quáng hay khắc nghiệt nào đó đã ném họ vào đời, nhưng chính Tình Yêu của Chúa "gọi" họ vào cuộc sống, và khi cho một con người sinh ra, Thiên Chúa có một ý định, một dự tính về người ấy, không phải như một kế hoạch áp đặt nhưng như một sứ mạng để hoàn thành trong tự do và trách nhiệm, hầu cho con người được hạnh phúc và cuộc đời họ được thành tựu đích thực. Ta gọi sứ mạng đó là một "ơn gọi". Về mặt này, trường hợp ông Gioan Tây Giả là tiêu biểu và rõ ràng.

Qua tường thuật của Kinh Thánh, chúng ta thấy ý định của Thiên Chúa về Gioan đã được biểu lộ hiển nhiên ngay từ giây phút ông được thụ thai, rồi trong việc ông sinh ra, việc đặt tên cho ông, việc mẹ ông và mẹ Chúa Cứu Thế gặp nhau vv... Trong các biến cố đó, ta thấy có sự can thiệp lạ lùng của Chúa vào trong cuộc đời của Gioan để định hướng. Điều đáng nói hơn là về phần ông, một khi đã khôn lớn và nhận ra sứ mạng mà Thiên Chúa giao phó, Gioan không còn biết gì khác hơn là sống trọn vẹn cho sứ mạng đó một cách lô-gic, kiên quyết, trọn vẹn, cho tới cùng.

Ông rút lui sớm vào hoang địa, sống khắc khổ xa lánh mọi mời mọc, níu kéo của trần gian là để được sống trọn vẹn hướng về Đấng Cứu Thế mà ông phải làm kẻ "dọn đường". Ông rao giảng bằng những lời lẽ thật nghiêm khắc, mạnh mẽ để lôi kéo người ta sám hối đời đời vì thời gian không còn nhiều, Nước Thiên Chúa sắp tới. Sau khi thiên hạ đã rời ông để quay sang Đức Giêsu, Đấng Cứu Thế, ông âm thầm rút lui vào bóng tối

vì đã hoàn thành nhiệm vụ. "Người phải nổi bật lên, còn tôi phải lu mờ đi", ông tuyên bố như thế (Ga 3, 30). Rồi cả cái chết của ông cũng là một phần không thể tách lìa của sứ mạng của một kẻ "dọn đường" và "làm chứng cho ánh sáng và sự thật".

Gioan và Hêrôđê

Tôi thấy Thánh Gioan Tẩy Giả và Vua Hêrôđê, kẻ đã ra lệnh chém đầu Người, là hai khuôn mặt hoàn toàn tương phản: Gioan là người mạnh mẽ, chí khí, còn Hêrôđê là người yếu đuối, do dự. Một đảng thì sống khắc khổ, giản dị, còn đảng kia lại thích sa hoa, hưởng thụ. Hêrôđê đã bắt giam ông Gioan vì ông mạnh mẽ tố cáo nhà vua đã lấy vợ của anh mình. Thật ra vua cũng tố ra kính phục nhà tiên tri, biết ông là người công chính và thánh thiện, nhiều khi ông đã bệnh vực Gioan. Nhưng ông ta là người thiếu ý chí, bị bao vây bởi đam mê, dục vọng.

Và tuy là người cai trị khôn khéo nhưng ông ta lại bị các khuynh hướng xấu xa làm chủ mình. Thế nên ông đã bắt Gioan tống ngục, chắc hẳn là dưới sức ép của bà Hêrôđiade, người chị dâu mà ông ta đoạt làm vợ. Rồi trong một bữa tiệc, ông đã hài lòng về điệu múa của cô con gái riêng của bà đến độ hứa ban cho cô ta bất cứ điều gì cô xin.

Một lời hứa bốc đồng. Đó không phải là tiếng nói của lý trí, của lương tâm mà là của cảm tính, của bản năng. Và thế là ông đã mắc mưu bà Hêrôđiade rồi. Bà bảo con gái hãy xin cái đầu của Gioan. Đã lỡ hứa trước mặt các thực khách, nhà vua đành phải giữ lời, mặc dù trong thâm tâm không muốn giết con người công chính này.

Vua Hêrôđê tiêu biểu cho loại người để cho phần thú tính nơi mình lấn lướt; mặc dù đôi khi lý trí và lương tâm vẫn còn lóe lên nơi họ, kêu gọi họ hãy vươn cao lên, nhưng không đủ sức kéo họ ra khỏi vũng bùn lầy bởi họ đã quen sống trong những sự thấp hèn.

Đối diện với Hêrôđê, ông Gioan Tẩy Giả xuất hiện như một con người có lý tưởng, sống nhất quán vì lý tưởng đời mình; một con người của bốn phận; con người biết chiến đấu cương quyết chống lại những lôi cuốn của bản năng thấp hèn; con người của những đỉnh cao.

Thánh Gioan Tẩy Giả và chúng ta

Như Gioan, mỗi người chúng ta cũng có một sứ mạng, một ý định của Thiên Chúa về chúng ta. Nhưng làm sao biết được? Kinh Thánh và Giáo Lý của Hội Thánh cho ta biết rằng con người được dựng nên "theo hình ảnh của Thiên Chúa", "có khả năng hiểu biết và yêu mến Tạo Hóa" và "chỉ con người, nhờ sự hiểu biết và tình thương, được mời gọi chia sẻ Sự Sống của Thiên Chúa". Đó chính là mục đích của việc tạo dựng con

người. Con người phát xuất từ Thiên Chúa, sẽ được trở về với Thiên Chúa. Sách Giáo Lý Hội Thánh Công Giáo (năm 1992) trích dẫn lời Thánh Nữ Catarina thành Sienna như sau: "Vị sao Ngài đã dựng nên con người với phẩm giá cao trọng như vậy? Vợ tình thương vô biên, Ngài đã nhìn ngắm thụ tạo nơi chính mình và say mê nó. Vì thương yêu, Ngài đã tạo ra nó; vì yêu thương, Ngài cho nó khả năng hưởng phúc vĩnh cửu (sđd, số 6).

Đó là ý định chung của Thiên Chúa là ơn gọi chung của chúng ta. Mỗi người sẽ phải thể hiện ơn gọi đó cho nên mình tùy theo diễn tiến cụ thể đời mình, theo những điều kiện và hoàn cảnh sống thực tế, khi ra sức tìm kiếm và thi hành thánh ý Chúa trong lề luật của Người và lời dạy của Giáo Hội, trong việc bốn phận của bậc sống mình, trong lương tâm ngay thẳng, trong luật lệ chính đáng của xã hội, trong các biến cố...

Không phải tự nhiên và dễ dàng mà chúng ta có thể thực hiện ý định của Chúa đối với chúng ta. Trong mỗi người đều có hai khuynh hướng; một nâng ta lên cao, một kéo ta đi xuống. Chúng ta thường xuyên kinh nghiệm rằng hai khuynh hướng thiện ác đó đấu tranh kịch liệt với nhau ngay trong ta. Muốn chiến thắng, phải tỉnh thức và cầu nguyện, phải tập nghe theo tiếng nói của lý trí, của lẽ phải và lương tâm, trong việc lớn cũng như việc nhỏ; đồng thời cũng phải tập sống khô chê, nghĩa là sống có kỷ luật, biết hy sinh và từ bỏ. Làm sao có thể có một đời sống tinh thần phong phú nếu lúc nào cũng tìm kiếm và chiều theo những sự dễ dãi, thoái mái, nếu lúc nào cũng chạy theo vui thú vật chất và xác thịt?

Ít năm sau chiến tranh, tôi có dịp đi thăm một anh em Tu Sĩ chúng tôi ở Xuyên Mộc. Ngài phụ trách một Giáo Xứ khoảng 4.000 Giáo Dân và ba địa điểm cách Giáo Xứ từ 7 đến 20 cây số với số Giáo Dân khoảng 6.000 người nữa. Tôi đã đi thăm hai địa điểm lớn ở xa. Đó là hai làng Kinh Tế Mới. Tôi thấy Giáo Dân thật sốt sắng, đầy can đảm trong công việc làm ăn cũng như trong việc đạo. Đặc biệt tôi gặp một gia đình Dòng Ba Phanxicô gốc ở Phú Nhuận. Khi tôi đến, ông đang dạy Giáo Lý Hôn Nhân cho một chị độ 25 tuổi. Ông bà cho biết: họ có mấy người con trai, trong đó có đứa nghiện xì ke đã làm cho họ rất khổ tâm. Để tránh cho mấy đứa khác khỏi bị lôi kéo vào con đường hư hỏng đó, hai ông bà đã quyết định đưa cả gia đình tới đây sinh sống từ 1980. Bây giờ họ sống nghèo nhưng vui và bình an. Tinh thần đơn sơ, nghèo khó, vui tươi và phó thác của Dòng Bạ đã giúp họ can đảm sống cuộc đời thiếu thốn vì lợi ích của con cái. Họ nói tuy họ không giàu có

nhưng con cái họ không hư hỏng.

Theo "ơn gọi" và hoàn cảnh riêng của mình, hai người Công Giáo này đáng cho ta khâm phục không kém Gi-oan Tẩy Giả, và chắc chắn là gần gũi và dễ noi gương hơn noi gương vị Tiên Hồ.

Lm. NGUYỄN HỒNG GIÁO
(Dòng Thánh Phanxicô)

ĐGH Phanxicô nói rằng phá thai các trẻ bị yếu bệnh, khuyết tật là phản ánh não trạng Đức Quốc Xã.

(EWTN News/CNA) Trong một bài huấn dụ dành cho Hiệp Hội Gia Đình vào hôm Thứ Bảy (16.06.2018), ĐGH Phanxicô lại một lần nữa nhấn mạnh đến cái nhìn của Thiên Chúa về gia đình là giữa một người nam và một người nữ, và so sánh việc phá thai các trẻ em bị bệnh và khuyết tật là một não trạng của bọn phát xít Đức Quốc Xã.

Thứ Bảy, ngày 16 tháng Sáu, ĐGH Phanxicô đã nói về xu hướng phá thai các trẻ em yếu bệnh và khuyết tật rằng "Cha đã nghe rằng đó là một thói thời nay hay ít ra cũng là bình thường khi những tuần đầu tiên của thai kỳ, người ta đi khám xem bào thai có khỏe không hay có bất bình thường không. Thế rồi đề nghị ngay là "phá nó đi."

"Đó là giết người, giết trẻ em... giết một con người đang có một cuộc sống an bình và ngây thơ vô tội... Chúng ta làm như thế thì cũng giống như bọn Đức Quốc Xã đã làm để duy trì sự thuần chủng, nhưng với những đôi gang tay trắng."

Theo tin từ truyền thông Ý, ĐGH đã nói với các thành viên của buổi hội thảo do các Hiệp Hội Gia Đình tổ chức mừng 25 năm kỷ niệm rằng "Đó là một sự tàn bạo nhưng chúng ta cũng làm tương tự."

ĐGH đã đề cập đến sự phá thai chỉ sau vài ngày khi nước Argentina, quê hương của Ngài, đã bỏ phiếu vào ngày 14 tháng Sáu thông qua một dự luật cho phép phá thai khi thai kỳ đã 14 tuần. Lời phê bình này cũng được đưa ra hơn một tháng trước chuyên thăm Ai-Nhĩ-Lan của Ngài từ 25-26 Tháng Tám nhân ngày Hội Nghị Thế Giới về Gia Đình, trong đó cha James Martin, một linh mục dòng Tên sẽ là diễn giả chính chào mừng cộng đồng LGBT (đồng tính).

Xem tiếp trang 8 →

Thiên Chúa ban Mười Lời vì Ngài muốn đối thoại với chúng ta

**** Thiên Chúa không ra lệnh, nhưng muốn đối thoại với chúng ta. Vì thế Ngài ban “Mười Lời” cho con người là các con cái Ngài. Thánh Kinh Do Thái gọi là “Mười Lời”, tuy chúng có hình thái các giới răn. Thế giới cần sự sẵn sàng chứ không cần chủ trương vụ luật lệ. Thế giới cần các Kitô hữu với trái tim của những người con.**

ĐTC Phanxicô đã nói như trên với mấy chục ngàn tín hữu và du khách hành hương năm châu tham dự buổi gặp gỡ chung sáng thứ Tư hàng tuần 20-6-2018. Trong số hàng trăm đoàn hành hương cũng có một nhóm 4 linh mục và 34 tín hữu Giáo Phận Xuân Lộc Việt Nam và một số tín hữu đến từ Hoa Kỳ và các nước khác.

Mở đầu bài huấn dụ ĐTC nói: buổi tiếp kiến này gồm hai phần: phần đầu trong đại thánh đường Phaolô VI nơi có 200 bệnh nhân theo dõi trên màn truyền hình khổng lồ. Chúng ta tất cả làm thành một cộng đoàn. Chúng ta hãy chào mừng họ với một tràng pháo tay. Trước đó khi chào các bệnh nhân trong đại thánh đường ĐTC đã cảm ơn chuyên viên y tế của họ và xin họ đừng quên cầu nguyện cho Ngài. ĐTC đã cùng họ đọc kinh Kính Mừng rồi Ngài ban phép lành cho họ.

Tại quảng trường trong bài huấn dụ Ngài đã khai triển đề tài Mười Điều Răn. ĐTC nói: Thứ Tư tuần trước chúng ta đã bắt đầu loạt bài giáo lý mới về các điều răn. Chúng ta đã thấy rằng Chúa Giêsu không đến để hủy bỏ Lê Luật, nhưng để kiện toàn chúng. Nhưng chúng ta phải hiểu viên tượng này nhiều hơn. ĐTC nói:

NELLA BIBBIA

Trong Thánh Kinh các giới răn không sống cho chính chúng, nhưng là phần của một tương quan, một liên hệ. Chúa Giêsu không đến để hủy bỏ Lê Luật, nhưng để thành toàn chúng. Và có tương quan của Giao Ước giữa Thiên Chúa và Dân Ngài. Ở đầu chương 20 sách Xuất Hành chúng ta đọc – và điều này quan trọng - : “Thiên Chúa phán các lời này” (c. 1).

Xem ra là một mở đầu như một mở đầu khác, nhưng không có gì trong Thánh Kinh là tầm thường cả. Văn bản không nói: “Đây là các giới răn”, nhưng “đây là các lời”. Truyền thống Do Thái sẽ luôn luôn gọi là “Mười Lời”. Và từ “Decalogo” muốn nói lên điều này. Tuy chúng có hình thái của luật lệ, một cách khách quan chúng là các luật lệ. Như vậy tại sao tác giả thánh lại dùng ở đây từ “mười lời” chứ không phải “mười điều răn”?

**** Có sự khác biệt nào giữa một điều răn và một lời nói? Điều răn là một thông truyền không đòi hỏi đối thoại. Lời, trái lại, là một phương tiện nòng cốt của tương quan như đối thoại. Thiên Chúa Cha tạo dựng bằng lời nói của Ngài, và Con Ngài là Ngôi Lời nhập thể. Tình yêu được nuôi dưỡng bằng các lời**

nói, việc giáo dục hay cộng tác cũng thế. Hai người không yêu thương nhau, thì không thông truyền được. Khi có ai nói với con tim của chúng ta, sự cô đơn kết thúc. Nhận một lời ta thông truyền, và các giới răn là các lời của Thiên Chúa: Thiên Chúa thông truyền trong Mười Lời này và chờ đợi câu trả lời của chúng ta.

Nhận một lệnh thì khác, nhận ra một ai đó tìm nói với chúng ta thì khác. “Một cuộc đối thoại thì hơn là sự thông truyền một sự thực rất nhiều. Tôi có thể nói với anh chị em: “Hôm nay là ngày cuối cùng của mùa xuân – mùa xuân nóng bức chúng ta đã có rồi. Nhưng hôm nay là ngày cuối cùng: đây là một sự thật, chứ không phải là một cuộc đối thoại. Nhưng nếu tôi nói: “Anh chị em nghĩ gì về mùa xuân này?”, thì tôi bắt đầu một cuộc đối thoại. Các giới răn là một cuộc đối thoại.

“Việc truyền thống được thực hiện cho sự thỏa mãn nói, và cho thiện ích cụ thể được thông truyền giữa những người yêu thương nhau qua các lời nói. Nó là một thiện ích không hệ tại các sự vật, nhưng trong chính các bản vị trao ban cho nhau trong đối thoại” (Evangelii gaudium, 142). Nhưng sự khác biệt này không phải là một điều giả tạo. Chúng ta hãy xem điều gì đã xảy ra ban đầu. Kể cảm đồ muốn đánh lừa người nam và người nữ về điểm này: nó muốn thuyết phục họ rằng Thiên Chúa đã cấm họ ăn trái cây sự thiện sự ác để thống trị họ. Thách đố chính là đó: điều luật đầu tiên mà Thiên Chúa ban cho con người là việc áp đặt của một kẻ chuyên chế cấm đoán và bắt buộc, hay nó là sự sốt sắng của một người cha đang sẵn sàng các con nhỏ của mình và che chở chúng khỏi sự tự hủy? Nó là một lời hay một lệnh truyền? Sự dối trá tệ hại nhất trong các dối trá là điều con rắn nói với bà Eva, đó là gợi ý về một Thiên Chúa ghen tương: “Không đâu, Thiên Chúa ghen tức với quý vị” – một thiên chúa chiếm hữu – “Thiên Chúa không muốn cho quý vị tự do”. Các sự kiện chứng minh một cách thể thảm rằng con rắn đã nói dối (x. St 2, 16-17; 3, 4-5), nó đã làm cho tin rằng một lời yêu thương là một mệnh lệnh.

ĐTC giải thích thêm như sau:
**** Con người đứng trước hai ngã đường này: Thiên Chúa áp đặt các điều hay sẵn số tôi?**

Các giới răn của Ngài chỉ là một luật lệ hay chứa đựng một lời lo lắng cho tôi? Thiên Chúa là ông chủ hay là Cha? Anh chị em nghĩ sao? Tín hữu trả lời “là Cha”. ĐTC nói: nghe không rõ - Mọi người trả lời lớn hơn: “là Cha”. ĐTC nói nghe chẳng rõ gì cả. Tín hữu la to hơn nữa “là Cha”. Thiên Chúa là Cha. Anh chị em đừng bao giờ quên điều này. Cả trong những lúc tệ nhất hãy nhớ rằng anh chị em có một người Cha yêu thương tất cả mọi người chúng ta. Chúng ta là các thân dân hay là con cái? Tín hữu trả lời: “con cái”. ĐTC nói: hôm nay nghe chẳng rõ gì cả. Tín hữu trả lời to hơn “là con cái”. ĐTC nói thêm: cuộc chiến đấu bên trong và bên ngoài này liên tục: chúng ta phải lựa chọn hàng ngàn lần giữa một tâm thức của nô lệ hay một tâm thức của con cái.

Các giới răn của Ngài chỉ là một luật lệ hay chứa đựng một lời lo lắng cho tôi? Thiên Chúa là ông chủ hay là Cha? Chúng ta là các thân dân hay là con cái? Cuộc chiến đấu bên trong và bên ngoài này liên tục: chúng ta phải lựa chọn hàng ngàn lần giữa một tâm thức của nô lệ hay một tâm thức của con cái. Điều luật là của ông chủ, lời là của Chúa Cha.

Chúa Thánh Thần là một Thần Khí của con cái, là Thần Khí của Chúa Kitô. Một tinh thần nô lệ chỉ có thể chấp nhận Luật Lệ một cách áp bức, và có thể làm nảy sinh ra hai kết quả trái ngược nhau: một cuộc sống gồm các nhiệm vụ và bắt buộc, hay một phản ứng bạo lực khước từ. Toàn Kitô giáo là việc từ chối của Lê Luật bước sang Thần Khí ban sự sống (x. 2 Cr 3, 6-17). Chúa Giê su là Ngôi Lời của Thiên Chúa Cha, Ngài không phải là sự kết án của Thiên Chúa Cha. Chúa Giêsu đã đến để cứu rỗi, với Lời của Ngài chứ không phải để kết án chúng ta.

Người ta thấy khi một người nam hay một người nữ đã sống bước vượt qua này hay không. Người ta nhận ra nêu một Kitô hữu lý luận như con cái hay như nô lệ. Và chính chúng ta cũng

Xem tiếp trang 8 →

Một lời và một đời đáng suy ngẫm và học hỏi...

Ta có sống, “có đi chung với nhau lâu đâu!” mà nặng lòng bởi những chuyện bất ưng trong đời. Trịnh Công Sơn thì

xem đời này như “quán trọ”, theo cái nhìn của Phật giáo, đời là vô thường.

Khi chia sẻ với các nữ tu đã hết trẻ nhưng chưa già của một dòng ngày Chúa nhật 11/3 vừa qua, tôi có đề cập đến những yếu tố giúp chúng ta tiếp tục “lớn lên” trong trường đời. Bao lâu còn sống là bấy lâu chúng ta còn phải đổi thay, cái tiền bản thân cho gần hơn với CHÂN THIÊN MỸ. Học hỏi là chuyện cả đời và đem lại cho chúng ta sức sống, niềm vui khám phá... Phải, “Người ta già không phải vì tuổi tác, mà vì người ta ngưng học hỏi”, đây là lời của bà Rose, một sinh viên ở tuổi 87 khi bà được yêu cầu chia sẻ đôi lời nhân kết thúc năm học ở một trường đại học nọ bên xứ Hoa Kỳ. Có lẽ không mấy ai có nghị lực và can đảm theo đuổi ước mơ được vào giảng đường như “cụ” sinh viên nói trên. Tuy nhiên người trong chúng ta không còn có dịp đến trường, nhưng việc học hỏi trên trường đời thì không bao giờ ta hết cơ hội.

Một trong những yếu tố giúp chúng ta duy trì khả năng học hỏi trong trường đời đó là “SUY NGẪM”. Suy ngẫm về những gì mình đã nghe, đã thấy trong cuộc sống hằng ngày với những gì đang diễn ra quanh chúng ta. Khi chia sẻ điều này tôi nhớ tới một lời của Đức cố Tổng giám mục Sài Gòn Phaolô Bùi Văn Đọc, lời tích cực đã soi sáng và định hướng cho tôi, và cho cả chúng ta trong cách ứng xử... Đệ nhất nhân sáng giá của Ngài là luôn nhận mạnh đến lòng khoan dung: cố gắng “sống khoan dung và không nói, không nghe chuyện xấu của ai”. Nói thế không có nghĩa là chính mình không còn vấp vấp về lãnh vực này. Có chăng là ý thức hơn mỗi khi mình hay những người chung quanh vấp phạm về điều này thôi. Ngoài ra, những lời Ngài dặn dò, dạy bảo chẳng khác gì những giọt nắng giọt sương cho cây đời tôi dần lớn lên.

Trước một sự việc chúng ta có thể có nhiều cách nhìn cũng như nhiều hướng giải quyết. Thật khó xác định đúng sai trước một lời bình luận, vì điều này còn tùy theo chúng ta chọn đứng trên phương diện nào. Cá nhân hay tập thể, lợi ích vật chất hay tinh thần, dựa trên tình hay trên lý... hầu như cách chọn lựa nào cũng có phần sáng và phần tối của nó. Nhưng chúng ta ai cũng biết

rằng: có những cái nhìn, những nhận định làm cho người khác tan nát, “chìm xuống”, buông xuôi hay bị hủy diệt... Cũng có cái nhìn kích thích nỗ lực trời dậy, nâng cao phần sáng nơi người khác, làm cho họ dòn sức bước tiếp, vươn lên...

Đức cố Tổng Giám Mục không chú tâm vào lời đồn hay bàn tán, mà nhìn thẳng vào những gì tích cực, sự đóng góp và lợi ích cho Giáo Hội, cho những con người cụ thể. Chắc chắn chúng ta còn có những lý lẽ “thật là chính đáng” để biện minh cho những lập luận của mình, chúng ta có lý để làm điều này điều kia, nhưng mong là những điều ấy giúp nâng người khác dậy.

Càng suy ngẫm ta càng thấy Ngài có lý, cái lý của chữ tình, chữ tình của Tin Mừng. “Nếu Chúa chấp tội nào ai đứng vững được chăng”? Chính qua cảm nghiệm thân phận mỏng dòn, mong manh của bản thân, chúng ta càng hiểu thâm thía hơn lòng khoan dung, chạnh thương và TINH YÊU của Thiên Chúa là CHA.

Tình yêu phải vô điều kiện. Nhưng tình yêu không dừng lại ở cảm xúc. Nếu chỉ cảm thương mà không ra tay hành động thì người Samaria trong Kinh Thánh có khác gì các thầy tư tế Lêvi, nhìn rồi tránh, rồi bỏ đi? Số đông chúng ta và ngay cả những bậc cao cả, thần quyền hay thế quyền quá trọng luật lệ đến quên cả bốn phận mình là nhà lãnh đạo, là mục tử, là thầy, là cha, là mẹ các tâm hồn... , nhất là con của một vị Thiên Chúa Tình yêu. Mỗi bận tâm sâu xa của Chúa chúng ta không phải là yếu đuối của con người cho bằng lòng nhân: “Ta muốn lòng nhân chứ không phải lễ tế” (Mt 12, 7).

Phải, Chúa chúng ta với lòng trắc ẩn, chạnh thương...

– Ngài đã quên Madalêna là một cô gái làng chơi khét tiếng trong vùng, khi những giọt nước mắt thống hối của cô lăn trên đôi chân đã bao phen bước trên những quãng đường gập ghềnh sỏi đá của xứ Galilê.

– Ngài đã quên người phụ nữ Samaria là một thiếu phụ đã trải qua sáu người đàn ông trọng đời, vì có lẽ chưa người nào trong số đó đã thỏa mãn được lòng khát khao một cái gì cao hơn, sâu hơn cho đời mình. Ngài chỉ còn nhớ chị vui mừng, quên cả tủi hờn mà mau mắn chạy loan báo cho bà con láng giềng vì chị đã gặp được mạch nước làm cho chị không bao giờ phải khát nữa.

– Ngài đã quên, đã quên hết một cuộc đời trộm cướp bắt hảo của tên trộm bên cạnh Ngài khi ông nhận ra Ngài là ai, và hứa hạnh phúc thiên đàng cho

lòng thành đó “ngay hôm nay”.

– Ngài đã quên sự thờ ơ lạnh lùng, đang tâm chối Thầy không phải trước kẻ quyền lực mà là trước một “đứa đầy tớ gái”; lời chối của người bạn thân Phêrô, người đã từng theo mình trên mọi nẻo đường, đã từng chia ngọt sẻ bùi qua những biển cô thẳng trầm của đời Ngài.

– Ngài đã quên trong phút cô đơn tuyệt vọng nhất trong đêm ở vườn Cây Dầu, các bạn thân đều ngủ cả đến nỗi Ngài phải thốt lên trong đau xót: “Anh không thức được với Thầy một giờ sao?” và rồi dưới chân Thánh Giá, người bạn, người môn đệ đã từng thề nguyện “không bao giờ bỏ Thầy” nay chẳng thấy bóng dáng đâu cả.

– Ngài đã quên thái độ đàng đàng sát khí của Phaolô khi tự nguyện đi bắt bớ các Kitô hữu đầu tiên của Ngài và nay đã dùng lòng nhiệt thành đó của ông để đi loan báo về Ngài.

– Ngài đã quên sự cứng lòng, tính đa nghi của Tôma, khi không ngại chỉ cho ông những vết tích của cuộc thương khó.

– Ngài đã quên tính nhẹ dạ hời hợt của các tông đồ sớm quay về làng trước sự kiện Ngài đã chết, hay tính nhất đảm trốn tránh trong nhà vì sợ liên lụy của các môn đồ mình đã tuyển chọn.

– Ngài đã quên, đã quên hết, quên hết sự phản bội của người bạn thân nhất vì những giọt nước mắt thống hối và đã trao trả lại niềm tin của Ngài cho Phêrô khi trao cho ông trách nhiệm chăm sóc Giáo Hội và cả đàn chiên của Ngài.

Tình yêu là thế đó, Đức Kitô là thế đó! Và Đức cố Tổng Giám Mục Phaolô, người của Chúa là thế đó!

– Chỉ có tình yêu mới dám tin tưởng lại, mới bỏ qua và tha thứ.

– Chỉ có tình yêu mới có sức mạnh để quên, để bắt đầu lại, và để “chơi đẹp” và sống đẹp như thế!

Đức cố Tổng Giám Mục Phaolô của chúng ta đã sống đẹp theo gương Thầy Chí Thánh mà Ngài đã một đời gắn bó. Chính khi sống với tấm lòng nhân ái Ngài mới dám “chơi đẹp” như Thầy mình. Làm sao để có được một con tim chạnh thương như người CHA giàu lòng thương xót, để khi đi đến cuối đường đời, chúng ta đều có thể mỉm cười mãn nguyện vì: Chuyên đi chung của chúng ta trong cõi đời này rất ngắn... chỉ có tình thương để lại đời thôi!

Thật vậy, đâu cần buồn đau, cãi cọ hay lên án xét nét nhau vì những chuyện nhỏ nhặt: mọi thứ cứ để nó nhẹ nhàng tự nhiên...

Chuyện kể rằng, một thiếu nữ đang ngồi trên xe buýt. Một người phụ nữ mang đủ thứ linh kính, miệng làm bậm, đến ngồi bên cạnh cô, xô mạnh cô. Bất bình, anh thanh niên bên cạnh hỏi tại sao cô không phản đối và bảo vệ quyền lợi

của mình. Cô mỉm cười và trả lời: “Đâu cần phải cãi cọ vì những chuyện nhỏ như thế, có đi chung với nhau lâu đâu! Trăm tôi, tôi xuống rồi!”

Ta có sống, “có đi chung với nhau lâu đâu!” mà nặng lòng bởi những chuyện bất ưng trong đời. Trịnh Công Sơn thì xem đời này như “quán trọ”, theo cái nhìn của Phật giáo, đời là vô thường. Mọi sự đều tạm bợ, chóng phai, chóng tàn... Tinh thần Kitô giáo xem cõi này là đời tạm, quê thật của chúng ta không phải nơi đây.

*Hoa đẹp... hoa thom... hoa vẫn tàn
Tình nặng... tình sâu... tình vẫn tàn
Rượu đắng... rượu cay... rượu vẫn hết
Người hứa... người thề... người vẫn quên
Trăng lên... trăng tròn... trăng lại khuyết
Tuyết rơi... tuyết phủ... tuyết lại tan
... Người đẹp... người xấu... rồi cũng chết
Người giàu... người nghèo... rồi cũng hết...*

(không biết tác giả)

Phải, bụi thời gian làm mờ đi tất cả... Chỉ có TÌNH NGƯỜI còn mãi trong ta...!!!

Không ai biết được chuyến đi của đời mình dài bao lâu! Người dù thương dù ghét, biết mai này có còn gặp lại hay không? Còn gặp nhau bao lâu nữa? Biết đâu trạm tới mình hay người kia đã phải xuống rồi. Đường đi chung với nhau có lâu đâu?

Đức cố Tổng Giám Mục Phaolô Bùi Văn Đọc đã thể hiện tấm lòng bao dung trong cách sống và ứng xử của Ngài. Đời Ngài giúp chúng ta SUY NGẪM học hỏi và càng xác tín hơn vào lòng CHA chúng ta trên trời. Một vị “Thiên Chúa từ bi nhân hậu, chậm giận, giàu tình thương và lòng thành tín” (Xh 34, 6) Đáng mà Ngài đã một đời yêu mến, hiến thân và noi gương.

Còn chúng ta? có lẽ chúng ta cần nhận ra đâu là những điều thật sự trân quý và đâu là những điều chúng ta không cần phải bận tâm.

M. Thécia Trần Thị Giông

Nụ cười hay nước mắt?

Làm nghề giáo trong thời đại này đang bị mất đi sự coi trọng và kính nể. Dạy trò không ngoan thì bị chê là không có nhiệt tâm. Dạy trò không giỏi thì bị

chê là không có chuyên môn.

Gần đây trên những phương tiện truyền thông, đã đưa những thông tin khiến tôi thật lòng phải để tâm suy nghĩ, càng suy nghĩ tôi càng khó hiểu, khó hiểu một cách lạ lùng bởi trước đây trong xã hội và nhất là trong môi trường giáo dục được xem là rất quan trọng của tất cả mọi người, bởi những đứa trẻ đang độ tuổi đèn trường là tương lai của xã hội. Thế mà gần đây hết chuyện trẻ em bị bạo hành giờ đến chuyện học sinh bóp cô cô giáo, và như một chuyện nóng bỏng của cả nước, chuyện một cô giáo bị phụ huynh bắt quỳ ở trường tiểu học Bình Chánh, Bến Lức, Long An. Nhiều người khi nghe tin này thì nói: đây là chuyện trước giờ chưa hề xảy ra trong nền giáo dục của Việt nam. Thế giờ sao lại xảy ra trong nội mà các em được dạy dỗ từ lúc bắt đầu biết cắp sách đến trường, nơi mà các em được giáo dục không những chỉ kiến thức cần thiết mà ngay cả việc học làm những trò ngoan, trò giỏi. Nhìn cô giáo với bao hoài bão để gây dựng cho thế hệ tương lai, trên tay vẫn còn vương bụi phấn, thế mà phải quỳ gối trước những đồng nghiệp, trước những phụ huynh có vẻ đang giận dữ, và nhất là trước bao con mắt ngỡ ngàng của những học trò mà cô đang phụ trách. Cười hay khóc? Nước mắt hay những nụ cười? Vui hay buồn? Hạnh diện hay tủi nhục? Câu trả lời là của bạn và tôi. Và cho những ai đã, đang và có thể rơi vào hoàn cảnh nụ cười hay nước mắt này. Bạn cùng tôi hãy tự đặt mình vào từng những thành phần trong sự kiện trên để xem tâm lý và cách ứng xử ra sao?

1. Phụ huynh

Cảm thấy thích thú chẳng? Thỏa mãn sự tức giận trong mình chẳng?. Bội mình đã thay con trả đũa. Ai bảo bắt phạt con tôi, giờ tội phạt lại. Một niềm vui trên sự đau khổ của người khác. Có nên chẳng?. Phụ huynh ở đây chính là cha mẹ, và được xem là người thầy người cô đầu đời của một đứa trẻ. Chắc có lẽ khi cha mẹ dạy con mà nó không nghe lời hay ngang bướng thì đôi lúc nóng giận cũng phải cho nó ăn vài cây. Lúc tôi còn nhỏ, chuyện ăn đòn, bị quỳ gối bởi thầy cô giáo là chuyện thường. Về nhà còn không dám mếc ba mẹ, nếu mếc còn bị ăn đòn thêm nữa là khác. Thế nhưng trẻ em ngày nay gần như đã khác xưa. Chỉ động chạm đến chút xíu là cũng có chuyện. Vì các em quá được nuông chiều, các bậc cha mẹ cũng không dám phạt, không dám cho ăn đòn. Vì thế mà khi cô giáo bắt con mình quỳ gối là điều làm si nhục con mình. Cha mẹ là phụ huynh trong sự kiện trên đã có một cách ứng xử mang tính nóng vội, có lý mà chẳng có tình chút nào. Hành

động đó vẫn bị xã hội và nhiều người bất bình lên án.

2. Cô giáo.

Không biết vì lý do gì? Vì điều gì mà cô giáo đã phải quyết định một lối ứng xử mà cô giáo nhận hậu quả ngoài ý muốn. Cô giáo trẻ đang ôm ấp hoài bão là giúp cho những đứa trẻ được nên người. Nhưng cũng vì nóng vội mà đã có cách ứng xử mà xã hội ngày nay đang kêu gọi là đừng bạo hành trẻ em. Bắt các em quỳ là một cách giúp cho các em biết sợ, biết què mà chừa. Nhưng cuối cùng chính cô giáo này lại là người thể hiện phải quỳ lại để như kiểu đền tội. Rồi sau sự việc này, cô giáo có còn tâm trạng hay khao khát tiếp tục đứng trên bục giảng để trao dồi kiến thức cho những thế hệ tương lai nữa không? Đó lại là cách ứng xử có lý mà cũng không có tình.

3. Đồng nghiệp

Biết chuyện. Đến xem. Đứng nhìn. Vài người có sự thông cảm, đau xót. Lên án phụ huynh nhưng không dám lên tiếng vì sợ liên lụy. Có vài người thì trách móc sao cô lại làm vậy giờ bị vậy cũng như huê. Và quan trọng hơn là người lãnh đạo cả một ngôi trường lớn. Biết chuyện. Đến xem. Rồi như kiểu phủi tay cho xong, tránh né và đi mất. Đáng buồn. Đau lòng. Bởi con người ngày nay đang bị con sâu vô cảm ăn vào máu.

3. Những đứa học trò.

Những đứa học trò chứng kiến cảnh cô giáo của mình mà trước đó không lâu đứng trên bục giảng để truyền đạt những kiến thức cho mình, giờ đây lại hoàn toàn trái ngược về nhân cách và tư cách. Chính cô giáo đó lại quỳ gối với một thân hình không còn dáng vóc của một cô giáo dễ thương, dễ mến của những đứa học trò dành cho cô. Giờ đây cô đang bị quỳ với những giọt nước mắt không dám chảy xuôi mà chảy ngược vào trong. Tội nghiệp. Đáng thương. Nên cười hay nên buồn đây? Có thể còn có những đứa học trò thương cho cô giáo. Khóc cùng cô. Nhưng bên cạnh có những đứa đang cười trong lòng vì cô dám phạt mình, giờ bị cha mẹ mình phạt lại. Đáng đời. Tâm lý và cách suy nghĩ của các em không thể trách. Trách là trách những ai dạy con cái mình có suy nghĩ và cách ứng xử theo kiểu ăn miếng trả miếng. Lại có lý mà không có chút tình nào. Buồn.

Có thể nói ai có trách nhiệm trông người, dạy dỗ những mầm xanh của xã hội đều phải có lòng nhiệt thành tận tụy. Phải có cái tâm nhà giáo dục. Thế nhưng với những đồng lương nhiều khi không đủ sống mà trách nhiệm lại nặng nề đã khiến nhiều bạn sinh viên làm nger với ngành sư phạm, để rồi ngó sang một

ngành nghề khác có vẻ dễ dàng và tự do hơn. Làm nghề giáo trong thời đại này đang bị mất đi sự coi trọng và kính nể. Dạy trò không ngoan thì bị chê là không có nhiệt tâm. Dạy trò không giỏi thì bị chê là không có chuyên môn. Dạy trò không đạt chỉ tiêu của trường thì bị chuyên công tác... và như thế khiến người thầy người cô chỉ còn biết loay hoay với bốn phận dạy cho xong mà không còn động lực và nhiệt huyết với thể hệ tương lai đang cần những bàn tay và trái tim của người làm nghề nhà giáo.

Qua sự kiện cô giáo ở trường tiểu học Bình Chánh, Bến Lức, Long An bị bắt quỳ gối chỉ vì cô đã bắt phạt một học sinh vì tội không nghe lời cô, đã khơi lên cho bạn và tôi một suy nghĩ và một cách ứng xử giữa con người với con người. Một lối hành xử chẳng có chút gì đẹp, thiếu đi lòng vị tha, thiếu vắng sự thông cảm, thiếu mất sự tôn trọng của một nghề vẫn được mọi người kính trọng, để giáo dục và truyền đạt những kiến thức căn bản để vươn tới thành công. Chúng ta đang sống trong một xã hội, một đất nước đang có nhiều thay đổi. Hy vọng rằng mỗi khi chúng ta ứng xử với nhau sẽ để lại trong tâm tư mọi người một vẻ đẹp nhân văn. Nhất là để lại trong tâm hồn những đứa trẻ một vẻ đẹp thánh thiện, hồn nhiên, một hình ảnh của tình yêu và sự kính trọng. Để mọi người nhất là những ai đã, đang và sẽ đóng vai trò trông người có được động lực để dẫn thân cho một xã hội tươi đẹp hơn trong tương lai.

Vs. Lê Đình

Tiếp theo tr. 4: ĐGH Phanxicô nói ...

Cũng theo tờ La Stampa, trong phần nói chuyện của Ngài, ĐGH đã không theo những gì đã viết sẵn và rằng bài chuẩn bị ấy “có vẻ lạnh lùng quá”. Ngài nói rằng thật là “đau đớn” khi nghĩ đến một xã hội có thể giết những trẻ em chỉ vì các em bị bệnh hay khuyết tật, nhưng đây lại là nỗi trạng của xã hội hiện nay.

Ngài cũng ghi nhận về gia đình trong xã hội hiện tại, “người ta nói về nhiều loại gia đình khác nhau,” định nghĩa thuật ngữ trong nhiều cách khác nhau.

“Quả thật chữ gia đình là một từ chung bao quát, người ta có thể nói “gia đình của các vì sao”, “gia đình của những cây cối”, “gia đình của những động vật”, nhưng “gia đình mang hình ảnh của Thiên Chúa thì chỉ là một, gia đình của người đàn ông và người đàn bà... trong hôn nhân là một Bí Tích tuyệt vời.”

Nhắc đến Tông Huấn Niềm Vui Yêu Thương (Amoris Laetitia) của Ngài sau Thượng Hội Đồng Giám Mục năm 2016, ĐGH Phanxicô nói rằng một số

người đã giảm tài liệu ấy xuống còn “bạn có thể làm điều này, bạn không thể làm điều kia” khi đề cập đến cuộc thảo luận xoay quanh Bí Tích về vấn đề ly dị và tái hôn trong chương thứ tám.

“Họ chẳng hiểu gì cả,” Ngài giải thích rằng Tông Huấn của ngài “không che dấu những vấn đề,” nhưng đi xa hơn những nghiên cứu giới hạn. Để hiểu được văn bản, người ta phải đọc chương thứ bốn về tâm linh của cuộc sống hàng ngày, đó “là cốt lõi” của Tông Huấn ấy.

ĐGH Phanxicô chỉ ra điểm quan trọng của việc chuẩn bị hôn nhân trong Tông Huấn Niềm Vui Yêu Thương, rằng gia đình “là một cuộc phiêu lưu kỳ thú và hôm nay, Cha phải nói với nỗi đau đớn rằng chúng ta đã nhiều lần cho rằng bắt đầu một gia đình, bắt đầu một cuộc hôn nhân như thế là một tấm vé số, nhờ vào may rủi. Chúng ta cứ tiến hành và nếu nó tốt đẹp thì tốt, nếu không thì chúng ta chấm dứt và bắt đầu lại nữa.”

Cái cần thiết là “một sự chuẩn bị cho một cuộc hôn nhân... quý ông và quý bà cần phải giúp cho người trẻ trưởng thành.”

Và điều này bắt đầu bằng những việc nhỏ thôi như là sự chuẩn bị hôn nhân. Điều quan trọng là hai người yêu nhau và chấp nhận Bí Tích Hôn Phối và rồi có tiệc cưới nếu con muốn.” Tuy nhiên, đừng bao giờ chấp nhận cho “việc thứ yếu lại chiếm chỗ của việc quan trọng nhất.”

Ngài cũng nói về tầm quan trọng trong việc giáo dục con em, tuy vậy đây không phải là công việc dễ dàng gì, đặc biệt là trong thế giới ảo, bởi “con cái biết nhiều hơn chúng ta.”

ĐGH cũng chỉ ra những khó khăn càng tăng nơi các gia đình để có thì giờ dành cho các con, đặc biệt là trong những lúc khủng hoảng về xã hội và kinh tế.

“Để kiếm tiền hôm nay, có người phải làm hai công việc vì thế sao lãng việc gia đình”. Ngài khuyến khích các bậc phụ huynh hãy chấp nhận “Thập Giá” này, trong lúc phải tăng giờ làm việc thì cũng đừng quên dành thì giờ vui chơi với con cái của mình.

“Con cái là món quà tuyệt vời nhất, ngay cả khi các em bệnh tật.” Ngài nói con cái phải được “chấp nhận như một món quà Thiên Chúa gửi tới.”

Tuy nhiên ám chỉ về xu hướng hiện nay là “không có con theo chọn lựa”, ĐGH Phanxicô nói rằng có nhiều người không muốn có con, đơn giản vậy thôi, và trong những cặp đôi không muốn có con, thì lại có tới ba con chó và hai con mèo.

Kết thúc bài huấn dụ, ĐGH Phanxicô nói về sự cần thiết của tình kiên nhẫn trong đời sống hôn nhân, rằng “có những cảnh đời phải đối diện với những

khủng hoảng mạnh mẽ, khủng khiếp và ngay cả những lần thử thách lòng chung thủy.”

“Có những người phụ nữ, nhưng đôi khi cả đàn ông, phải âm thầm chờ đợi, tìm kiếm cách khác, chờ đợi người chồng/vợ của mình trở về để được thủy chung.” Ngài nói đây chính là “sự thánh thiêng mà tha thứ vì tình yêu.”

Giuse Thẩm Nguyễn

Source: EWTN News Pope says abortion of sick, disable children reflects Nazi mentality

Tiếp theo tr. 5: Thiên Chúa ban M. . .

nhớ rằng các nhà giáo dục của chúng ta lo lắng cho chúng ta như cha mẹ, hay chỉ áp đặt luật lệ trên chúng ta. Các giới răn là con đường dẫn tới sự tự do, bởi vì nó là lời của Thiên Chúa Cha khiến cho chúng ta được tự do trên con đường này.

Thế giới không cần chủ trương vụ luật lệ. Nó cần các Kitô hữu với trái tim của con cái. Thế giới cần các Kitô hữu với trái tim của người con. Xin anh chị em đừng quên điều đó. Xin cảm ơn.

** ĐTC đã chào nhiều nhóm khác nhau.

Chào các bạn trẻ, người đau yếu và các đôi tân hôn ĐTC nhắc cho biết tháng Sáu là thánh kính Thánh Tâm Chúa Giêsu. Trái Tim Thương Xót Chúa dạy cho chúng ta biết yêu thương không đòi hỏi đáp trả. Xin Thánh Tâm Chúa gìn giữ nâng đỡ mọi người trong những lúc khó khăn nhất. ĐTC xin tín hữu cầu nguyện cho ngài và cho các linh mục.

Buổi tiếp kiến đã kết thúc với Kinh Lạy Cha và phép lành tòa thánh ĐTC ban cho mọi người.

Linh Tiên Khải

Giọt Sương

Giọt sương lấp lánh bình minh.
Mơ ước hòa bình trong suốt Việt Nam.

Bao năm dân sống làm than,
Đêm lo, ngày khổ, mong tìm tự do

Cầu xin Thiên Chúa nhân từ,
Ban cho dân Việt hưởng mùa bình an,
Mẹ buồn thương nước Việt Nam,
Bởi vì mưu ác lan tràn khắp nơi.

Xin ra tay, Mẹ Yêu ơi!
Mây u ám phủ bầu trời Việt Nam,
Giọt sương hy vọng dần tan.
Xin thương ban xuống sương nguồn bình minh.

TRÂM THIÊN THU

Giáo Xứ Đức Mẹ Lộ Đức
Our Lady of Lourdes Catholic Church

6550 Fairbanks N. Houston Rd. Houston, TX 77040
Phone: 713.939.1906 • Fax: 713.939.0771 • Email: lourdes@loduc.org

GX. LỘ ĐỨC ngày 24 tháng 6 năm 2018

Kính gửi:

- Quý linh mục và tu sĩ Việt-nam thuộc Giáo-phận Galveston-Houston
- Quý đoàn thể Công Giáo Tiến Hành trong Giáo-phận
- Quý giáo dân trong các giáo xứ và quý đồng hương
- + Để đáp lại lời mời gọi của ủy ban Công Lý và Hòa Bình trực thuộc Hội Đồng Giám Mục Việt Nam về nguy hiểm của việc cho Trung Cộng thuê 3 khu đất;
- + Để chống lại việc đối xử bất công với đồng bào Việt-nam tại quê nhà qua việc tham nhũng, đánh đập và bỏ tù của nhà cầm quyền;
- + Nhất là để xin Thiên Chúa Toàn Năng, qua sự bầu cử của của Đức Mẹ Lộ Đức, ban cho quê hương Việt-nam chúng ta có những nhà lãnh đạo khôn ngoan, nhân từ và can đảm để giúp cho quê hương được tự do, độc lập, và an vui đầm ấm.

Chúng tôi xin kính mời quý vị bớt chút thời giờ đến tham dự buổi “Cầu Nguyện và Thắp Nến cho quê hương” được tổ chức tại:

+ Địa điểm: Hang Đá Đức Mẹ Lộ Đức

+ Thời gian: 7:30 PM, Chủ Nhật ngày 1 tháng 7 năm 2018

Sự hiện diện của quý vị sẽ nói lên lòng quan tâm và đồng cảm với quê hương và đồng bào Việt-nam, và sự hy sinh cùng lời cầu nguyện của chúng ta sẽ được Thiên Chúa nhận lời. Xin Thiên Chúa Toàn Năng, qua sự chuyển cầu của Đức Mẹ Lộ Đức ban bình an và ơn lành xuống trên quý vị.

Kính mời,

Lm. Antôn Đình Minh Tiên, OP.

Cha Xứ